

Články z blogu Libora Šedivého ml.

V tomto souboru najdete články, které jsem napsal do mého blogu do 16. 8. 2005. Publikovat tento soubor či jakékoli jeho části smíte jen po domluvě se mnou.

Libor Šedivý ml. 2005

2004-11-06: Můj 1. příspěvek do blogu

Tak tohle je můj první příspěvek do mého blogu... Co ale napsat?

Technické věci mi, jak jsem už dávno zjistil, jdou mnohem lépe než má tvůrčí činnost. Ale když se do něčeho přeci jen dám, tam to musí být super, jinak s tím nejsem spokojen. Například s tímto webem jsem občas dost nespokojený, a tak ho vylepšuji jak mohu (jo, chtělo by to více času). Ale přeci jen nedělám jen webové stránky - o prázdninách jsem začal psát jednu věc (nevím, jestli to nazvat začátkem knihy nebo jen sešitem). Leč bohužel mám zatím jen 24 stran a škola mi brání psát dále, avšak já se nevzdám a o prázdninách budu čile psát dále.

Ve škole teď dělám také web, pro fiktivní firmu, kterou mám jako volitelný předmět. Myslím si, že je to zajímavá *praxe* pro budoucí život. Jo, ale kdybych věděl, co budu dělat...

2004-11-13: Česká doprava

Je opravdu smutné, že čeští dopravci velmi neradi využívají dráhu k převozu svého zboží. A to je ten problém - proč jsou české dráhy (nemluvím o jistém podniku, který je spravuje) tak zanedbané. ČD prostě nemají žádné velké zisky z přepravy zboží a tak se investice do drah velmi zpomalují. Jenže to i částečně odpuzuje všechny dopravce - kvůli kvalitě. Tím bohužel vzniká začarovaný kruh a české dráhy nezadržitelně upadají. To je katastrofální problém. Vždyť je to jeden z nejekologičtějších způsobů přepravy! Člověk přeci nemůže donekonečna ničit přírodu, která ho živí. Dopravci oponují, že tato doprava je mnohem dražší a komplikovanější - vždyť kdyby se dráhy více používaly, přepravní poplatky by musely zákonitě klesnout. Bohužel toto přemýšlení je častý nešvar lidstva - převážně každý myslí je na své dobro a při nejlepším i na své zaměstnance, ale co bude za padesát let, to už je každému jedno. Já ale takový nejsem a snažím se touto formou poukázat na současné, jen pomalu řešené, problémy. Vždyť ropa jednou dojde a co potom? Potom již bude pozdě.

2004-11-13: České školství

Nemohl jsem si odpustit, abych nenapsal alespoň pár řádek o tomto velkém problému. Ano problému! Můj názor je ten, že naše školství je velmi těžkopádné a málo se snaží

přizpůsobit novým vlivům. Je tragické, že naše vláda dává tak málo na základní kámen života. Vždyť již od mateřské školky se děti učí poznávat svět okolo sebe a žít v něm. Jenže ve školách chybí tolik základních pomůcek, o nejnovějších technologiích ani nemluvě, že výuka je až nehorázně nudná a stereotypní. Ve většině škol, díkybohu jsou ale i světlé výjimky, žáci sedí celé hodiny v lavicích a poslouchají převážně monotónní výklad učitelů a profesorů. Žák či student sice nabude spousty teoretických znalostí, avšak později v normálním životě jich využije většinou jen velmi málo. Vždyť již před pár stoletími se jistý Jan Amos Komenský snažil dokázat, že *škola je hrou*.

Myslím si, že výuka by neměla probíhat jen ve škole a žáci by se měli seznamovat i s novými technologiemi, které člověku výrazně ulehčí život - aby k nim později měl nějaký vztah a naučil se jich dobře využívat. S tím též souvisí to, co se na školách učí - například český jazyk - učíme se tolik autorů a knih. Proč? Knih je stále více a nemůžeme nabírat stále novou látku navíc (např. z 90. let). Je to prostě nemožné, lidský mozek se sice zdokonaluje, ale pomaleji, než by si kdo přál. Učit by se mělo pouze o velmi významných lidech, kteří pro svět opravdu něco znamenají. Vždyť například takový Albert Einstein je velmi opomíjen - ve škole jsem o něm prakticky neslyšel - a to je přeci velmi významná osobnost. Ba troufám si říci, že nejvýznamnější! Naproti tomu bych z výuky vypustil většinu negativních věcí o válkách - vždyť to je vlastně příklad, jak v nich jen pokračovat. Na druhou stranu je ale pravda, že člověk je nepoučitelný a jen lekce z dějin mu pomůže dát si pozor. Ale ne pro všechny to bohužel platí. Lidstvo se nemůže upínat pouze k vlastní historii, ale také hledět rázně ke své budoucnosti a dbát o svou přírodu - další složku, která ve škole často chybí... Pro dnešek bych s tímto článkem (nechci psát kritikou) chtěl skončit, doufám, že jsem jím nikoho neurazil...

2004-11-13: Další vývoj tohoto webu

Právě jsem začal dělat další zásadní etapu na mém webu - zavedl jsem sem skripty PHP (doufám, že to bude fungovat!). Uživatelé to pocítí v tom, že i pokud nemají zapnuté javascripty, zobrazí se jim skoro celé stránky včetně menu. Výhoda PHP skriptů je v tom, že stránky se formulují již na serveru a k uživateli jde normální html stránka. Jen to CSS - to asi žádnou *serverovou* alternativou nenahradím. Ale stejně - v dnešní době je podpora CSS kaskádových stylů velmi rozšířená, takže zas takový problém to není.

A teď zase něco z normálního života. Chci trochu rozsáhleji napsat (a psát) svých pár názorů a tak budou mít i své nadpisy, abyste se v tom vyznali... (pozn. autora: nyní je celá struktura na webu předělaná - každý článek je na nové stránce, což usnadňuje orientaci)

2004-11-17: Český sen

Tento film jste již možná viděli, někdo s ním má dokonce svou osobní zkušenost "přímo na místě". Pro neznalé jen uvedu, že jde o film, který vyzkoušel českou veřejnost v oblasti reklamy. Dva studenti FAMU se rozhodli, že vyzkouší, co se stane, když si absolutně vymyslí celou reklamní kampaň, kterou završí otevřením falešného

supermarketu Český sen. Ve filmu je nádherně vidět, jak celá akce probíhala - od falešných výrobků až po postavení makety celého *Českého snu*.

Film mne velmi zaujal - už jen svým profesionálním zpracováním a poutavou hudbou, která mě přímo vtáhla do děje. Ba dokonce si troufám říci, že mě tento film zaujal mnohem více než ty nejlepší zahraniční filmy. S napětím jsem očekával každou minutu až k samotnému závěru. Film mě nenechal oddychnout a měl poutavý skutečný děj. Byly zde vidět jak různé reklamní postupy, ale i plánování celé akce. Oba studenti jednoduše chtěli vidět, jak se česká veřejnost nacytá nesmyslnou reklamní kampaní, ve které například televize stála směšných 500 Kč, a jaká bude reakce "postižených". A reakce byla, i když ne krvavá, jak jsem si zpočátku myslel :-). Jedna skupina lidí to brala až hystericky a vyhrožovala soudem, avšak někteří si z toho nic nedělali, a nejlepší byla reakce některých, kteří naopak byli rádi, neboť lidé si teď možná, a to zdůrazňuji, dají na reklamu větší pozor a nenechají se tak snadno nacytat. To je i můj názor a takovéto akce rozhodně podporuji. Studentům FAMU přeji skvělou kariéru a očekávám od nich další skvělé filmy, které mě jistě zaujmou. Také na tomto filmu je vidět, jak se celá česká kinematografie srovnává s tou světovou - když jsou podmínky a žádná nežádoucí cenzura, tak jde vše... Snad se lidé jednou poučí, ale to jsem přílišný optimista. Vám všem ostatním přeji hezký den plný úspěchů...

2004-11-17: 17. listopadu 1989

Už je to tak - před 15. lety při studentské demonstraci de facto padl komunistický režim, který již neměl sebemenší šanci na přežití (o předchozím 17. listopadu na konci roku 1939 se nebudu zmiňovat, neboť jsem tento den nezažil a vím o něm velmi málo). Tento přežitý systém trápil (a bohužel i dnes trápí) lidi po celém světě. Lidé v komunistických zemích prakticky neznají sebemenší pokrok a žijí převážně, narozdíl od funkcionářů, velmi nuzně. Příkladem může být například ostrovní stát Kuba. Jeho stav je velmi zahanbující a předpotopní. Lidé zde jezdí v 50 let starých (avšak krásných) veteránech a nemají šanci si pořídit nové bezpečné auto. Další komunistickou studánkou je asijský stát Čína - zde zase lidé pracují od rána do večera a neznají odpočinek. Co je to proboha za život? Mají sice různé pokrokové výdobytky, avšak k čemu jim jsou? Ani na ně nemají čas a o přírodě jako takové nemluvě.

Člověk si poté položí otázku: Proč? Proč se nevzeprou proti tomuto strašnému údělu? Odpověď je prostá - STRACH. Jako u nás dříve vládl jen a jen strach, v komunistických zemích je tomu stále stejně. A ostatní, kteří nemají strach jsou buď podplaceni a nebo mají moc pod kontrolou. Je to velmi složitá situace, ze které se člověk jen velmi těžko vymaní. Je k tomu potřebná spolupráce a solidarita celého utlačovaného národa. Avšak co po pádu komunismu? Nejspíše demokracie a tržní hospodářství.

Je hezké o něčem mluvit, avšak důležitější jsou činy. Ne ve všech demokratických zemích je demokracie. Ano, je to tak. Někde "demokracie" přesahuje až k anarchii, avšak spíše je zneužita byrokracií, která se blíží "ke starým mocenským praktikám". Demokracii si musíme chránit a zlepšovat vztahy mezi všemi sociálními skupinami. Každý má právo na pěkný život a neměl by ničím být omezován - komunismus takový

nebyl a nikdy nebude. Každý prostě má dělat to, na co je dobrý a měly by mu k tomu být poskytnuty všechny podmínky - společnost by opět vypadala jinak a nikdo by nemusel mít vztek "na ty lepší". Dám vám jeden příklad: Podnikatelé jsou v ČR většinou neoblíbení, stejně tak jako obyvatelé Prahy u Moravanů. Je mi z toho smutno. Vždyť podnikatelé nesou to nejhorší břímě - a to sice riziko úpadku. Lidé si nemohou každého podnikatele spojovat s někým, kdo je chce okrást, ale s někým, kdo jim chce pomoci a dát jim práci. Stejně tak by se ale měli chovat i sami podnikatelé - zaměstnanci jsou pro ně cenná a nejdražší pracovní síla, se kterou musí šetrně zacházet - jako s lidmi.

Takových příkladů bych mohl uvést ještě mnoho, avšak vím, že si to jistě dokážete představit. Cílem tohoto článku nebyla žádná kritika, ale návod, jak se zlepšit naše okolní prostředí.

2004-11-22: Nový internetový prohlížeč Firefox

O internetu píšu spíše do Editorialu, ale tento článek je lepší dát sem, neboť bych jím chtěl ovlivnit všechny uživatele internetu.

Je to asi měsíc, co jsem o tomto skvělém programu slyšel poprvé. Avšak říkal jsem si, to je zase nějaký klon Mozilly, nemá šanci. Internet Explorer 6 (IE6) je nejlepší. Ale poslední dobou jsem si jako vývojář amatérských webových stránek uvědomil, že IE6 není to pravé ořechové a louská si standardy podle sebe. Je pravda, že IE6 je spíše standard sám o sobě a používá ho většina uživatelů na internetu. A proč také ne, vždyť je již předinstalován na dominantním operačním systému Windows a uživatel přeci nebude komplikovaně shánět jiný internetový prohlížeč, když už jeden má. Bohužel to je největší chyba - IE6 je již velmi zastaralý a neumí některé věci jako alfaprůhlednost PNG souborů a webové stránky si interpretuje podle vlastních standardů. Dále je také velice náchylný k různým nástrahám webu (internetoví červi, trojské koně a jiná odporná havěť jako adware nebo spyware) a jeho vývoj byl pozastaven kvůli soudním rozporům.

Dlouho jsem proto sháněl jeho kvalitní náhradu. Opera se mi však nelíbila kvůli reklamě a Mozilla mě moc nezaujala. Avšak pak jsem se dozvěděl o Firefoxu - ve stabilní verzi 1.0. Dá se říci, že byl odtržen od Mozilly, ale jeho ovládání je skoro totožné s IE6 a tak pro mě přechod nebude těžký. Ještě se sice rozhoduji, ale vypadá to, že na něco si přece jen IE6 nechám (testování stránek atd.). A pokud to půjde dobře, Firefox do určité doby snad nahradí IE a rozvoji webu tak nebude nic bránit. Tomuto programu velmi fandím a doporučuji vám nainstalovat si ho - nebudete litovat. Firefox se neustále vylepšuje a tak i ty nejmenší problémy časem ustanou - existuje dokonce i české fórum, kde se o Firefoxu můžete dozvědět více a případně nastítnit i váš problém s tímto programem. Programátoři se s tím poperou. Jen vydržet :-).

2004-12-05: Olympijské hry v ČR

Nedávno jsem slyšel o možnosti konání OH v naší republice. Zlé jazyky tvrdí, že nás to, jako daňové poplatníky, bude stát příliš mnoho. Osobně si však myslím, že i přes tuto *hrozbu* by se naše země měla této velmi významné akce zúčastnit. Přestože nejsem

žádný výrazný fanda sportu, tuto akci velmi podporuji a jsem jejím zastáncem. Už jen kvůli světovému míru. Neznalci by jistě mohli začít reptat, co mají OH společného se světovým mírem, avšak to by se hluboce mýlili. Na OH se vždy sejde velké množství národů a kdysi byl dokonce i zvyk, že v době konání všechny nebo alespoň většina národů přestaly válčit. Je to šance vymítit všechny spory na celé planetě - ano, jsem částečně utopista. Ale proč by to nemohlo jít? Když se chce, všechno se zdaří. Na toto téma bych mohl ještě sáhodlouze psát, avšak přeci jen, tento článek je o něčem trochu jiném.

Jistě, OH představují také i další rizika - teroristický útok, velkou finanční ztrátu (což se mi zdá nemožné, avšak i tato možnost tu je) atd. Na druhou stranu je to ale veliká čest pro naši zemi a šance pozitivně se zviditelnit. Vždyť již od dávných časů naše země byla pomyslným středem všeho dění v Evropě. A proč by nemohla pořádat i tuto prestižní akci? Nevidím jediný důvod a to ani ekonomický. Možná jsem velký optimista, ale tuto příležitost si nesmíme nechat ujít. Nejsme přeci žádná chudá země. Mnozí by jistě oponovali, ale koukněte se například na africké a jiné země, kde o našem *komfortu* ani nesní. Leč se to zdá přehnané, vlastně se máme dobře. Naší zemi nepostihují velké morové epidemie a ani nás netrápí velký hlad (myslím opravdu velký). Většina Evropanů si ani nedokáže představit utrpení těchto lidí. Styďme se!

2004-12-27: Hrozba ekologické krize

Možná si řeknete, že je vám to jedno. To je však omyl. Budoucnost země je v našich rukou. Otřepané téma? V žádném případě! Arktické ledovce nám tají před očima, Severní Ameriku sužuje strašná zima, v oblasti Indického oceánu propuklo hrozivé zemětřesení a pohyby zemské kůry, což mělo za následek katastrofální vlny tsunami, které zabily nejméně okolo 30 tisíc lidí. Jestli vám to nestačí, mohu pokračovat skleníkovým efektem a dalším jevy jako je "el niño" (promiňte za pravopis) atd. Ve velkém množství katastrof si za to může člověk sám. Zneužíváme vše, co nám přijde pod ruku. Bezohledně těžíme nerostné suroviny, ničíme životní prostředí zplodinami - to je jen špička ledovce. Člověk je pověstný tím, že většinou začne řešit problémy, až když vzniknou. Jenže ne vše se dá napravit hned a něco vůbec ne.

Přesto si myslím, že máme šanci zachránit náš svět - proč například nevyužíváme alternativní zdroje v podobě sluneční nebo větrné energie? Již nyní existují účinné systémy, které tuto energii dokážou zpracovat. Některým lidem však vadí neškodné vrčení větrných elektráren a tak se v naší republice dále používá benzín, nafta a jiné jedy. Ano, ničíme přírodu, dokud to jde! Vždyť je to hanebné! Měli bychom se vzpamatovat a myslet i na naše děti a vnoučata. O zvířatech nemluvě - to jsou jen tvorové navíc, že??? Svým způsobem jsme v jádru také zvířata a možná ještě horší. Kdysi někdo řekl, že člověka dělá inteligence - jaká??? Ničení přírody je inteligence? Kdyby se měli tvorové řadit podle inteligence, člověk by dopadl velmi špatně. Vždyť i velryby jsou mnohem chytřejší než my - to je vědecky dokázáno.

Nikoho však nechci podceňovat a věřím, že se najdou i tací, jež mají o naši budoucnost zájem a nenechají nic náhodě. Třídít odpad nestačí. Tímto článkem se nesnažím kritizovat soudobou společnost, ale chci jím dát prostor k logickému zamyšlení.

2004-12-27: Mandrakelinux 10.1 Community

Ačkoliv jsem velkým fandou operačních systémů Windows, řekl jsem si, že bych mohl zkusit i něco jiného. Již dříve jsem měl jednu linuxovou distribuci, která však běhala jen z CD - byla to distribuce SuSE. Už tehdy mě zaujala, ale nesehnal jsem nikde verzi, která by zůstala na disku. Na internetu bylo mnoho lidí, kteří tvrdili, že se různé distribuce dají sehnat téměř zadarmo například v knihkupectví. Bohužel buď jsem narazil na velmi drahou distribuci a nebo mi zase nevyhovovala (viz. spouštění z CD). Boj s hledáním jsem už vzdal. Avšak nedávno jsem opravdu našel knihkupectví, kde měli časopis s přílohou 3 CD za zhruba 135 Kč. Řekl jsem si, že to zkusím... Instalace proběhla i pro nelinuxového uživatele téměř bez problémů. Nejvíce jsem se bál, aby mi tento systém nepoškodil moje stávající Windows ME, protože jsem musel rozdělit disk. Přesto mě grafické prostředí nezklamalo a navrhlo mi řešení - oddíl se vytvořil na úkor systému Windows - prakticky se to projeví pouze na kapacitě disku, kterou mohou využívat Windows. Přes počáteční problémy s nastavením monitoru (mám dost netypický) vše proběhlo úplně hladce. Všechna hardware, co vlastním, tato distribuce vzala zcela bez problémů (což jsem nečekal), jen modem se snažím stále bezúspěšně rozchodit (opět mám dost netypický). Na internetu je však rozsáhlá komunita uživatelů, která si poradí prakticky se vším.

Že systém Linux je pouze textový je dávno už mýtus. Po instalaci mě uvítala pěkně zpracovaná grafická přihlašovací obrazovka. Před přihlášením jsem si ještě mohl vybrat z několika grafických prostředí (KDE, Gnome, ICEwm a další). Jelikož jsem už z dřívějších měl co dočinění s kvalitním prostředím KDE, zvolil jsem toto. Přesto i kdybych zvolil jiné, prakticky by to nevadilo, většina programů totiž funguje všude. Pracovní plocha je velmi podobná například Windows XP - vlevo je hlavní nabídka (něco jako Start ve Windows), která funguje velmi podobně. V ní je přehledně seříděno mnoho již předinstalovaných programů. Z nejzajímavějších můžu jmenovat kvalitní grafický editor GIMP 2, který mi ve Windows ME dělal hrozné problémy, ale zde krásně běží, dále například internetový prohlížeč Mozilla a Konqueror, různé arkádové, avšak velmi poutavé, hry, hudební software a další zajímavé programy. O těchto programech bych mohl dlouze mluvit, avšak to přenechám jiným - zkuste navštívit www.abclinuxu.cz. Čeho jsem se dále obával, že jsem nevěděl, jak spustit mé Windows ME. Mandrake a ostatní podobné systémy u sebe mají tzv. LILO zaváděcí program, který se spustí těsně po startu a z Linuxu se už dá nastavit, jak se bude chovat. Já jsem nastavil, že po 5ti sekundách se automaticky zvolí systém Windows a ten se nabojuje. Program prakticky sestává z obyčejného menu systémů na počítači, takže pokud do 5ti sekund alespoň zmáčknu šipku, mohu vybírat z ostatních systémů - tj. v tomto případě zvolím Mandrakelinux a už se v pohodě nabojuje.

Další otázkou pro mě byla kompatibilita mezi systémy. Velkou radost jsem měl z toho, že sem se mohl dostat i do částí disku, které jsou primárně určené pro Windows. Chce

to trochu hledání, ale jde to. Formáty MP3, DOC, JPG a ostatní nejsou pro tento OS vůbec žádný problém. Z toho plyne, že v pohodě můžu poslouchat mou hudbu, zpracovávat mé stávající dokumenty a například upravovat své fotky z dovolené. A jak je to s programy? Pokud vám nestačí již nainstalované, můžete si pořídit tzv. různé balíčky a nebo si je stáhnout z internetu. Pravda, instalace je už o něco složitější. Přestože jsem ještě nezkušený, podařilo se mi nainstalovat prohlížeč Firefox (už jsem o něm psal) a různé balíčky z těch 3 CD. Co mě mrzí, že zde zatím nerozběhnu žádný program z Windows, ale to prý lze také. Stačí nainstalovat jakousi podporu (myslím, že se to jmenuje Wine) a zprovozníte spoustu aplikací z Windows. Prý i hry.

Možná se ptáte: Proč? Vždyť jsem s Windows spokojený. Já osobně jsem Mandrakelinux nainstaloval především kvůli testování tohoto webu a také bych zde chtěl zkusit zpracovávat mé fotky atd. Další argument je i ten, že tento operační systém se sežene za minimální peníz a pokud jste ještě nekoupili Windows a Office za několik tisícovek, je to pro vás zcela jistě dobrá volba. Mezi dalšími možnostmi mě zaujala licence, pod kterou se šíří linuxové programy. Jsou takzvaně open-source, to znamená, že je můžete libovolně modifikovat a distribuovat, samozřejmě, že musíte uvést i původního autora. Možná bych ještě mohl dodat, že například USB disky nebo digitální fotoaparáty a kamery pro tento systém většinou nejsou problém...

(pozn. autora: tento článek je psán z pohledu laika a systém v nové verzi má nyní nový název, myslím že Mandriva)

2005-01-08: Naše společnost

Jak již název napovídá, budu se dnes zabývat naší společností. A nečekejte ode mne jen pochvaly. Potřeba napsat tento článek ve mě sílila již delší dobu, ale po událostech v Asii (zemětřesení a vlny tsunami) jsem nemohl déle čekat.

Nechci mluvit jen o naší české společnosti, která má jistě co dohánět, ale chci mluvit o společnosti jako celku, tedy globálně. Náš svět pomalu, ale jistě, spěje ke stereotypu a zpátečnictví. Nové projekty se prosazují jen velmi těžko a lidé jsou skeptičtí. Samozřejmě, že existuje mnoho výjimek, avšak je jich pořád velmi málo. Osobně předpokládám, že základní kámen je vzdělání, a to nejen školní. Již od narození se učíme jednat a chovat se *slušně*. Co je ale hrozné, že mnoho z těchto vlastností ztratíme s příchodem do školy. Zde je vše podrobena kolektivu a kolektivnímu názoru. Jakékoliv odchylky jsou zatracovány a potlačovány. Má otázka zní? Je to správně? Jsou například lidé, kteří myslí pomaleji než ostatní, jenže pomalost ne vždy musí jen škodit. Pomalí lidé mohou vytvořit i vyšší hodnoty než uspěchaný a hektický člověk. Tím se dostáváme k dalšímu problému této společnosti - k nekonečné uspěchanosti lidstva, která nikam nevede.

Věčný spěch naopak zpomaluje a vede k unáhleným rozhodnutím, které mohou mít nedozírné následky. Lidstvo by mělo myslet na svou budoucnost a to nejen s takzvanou ekologií. Ekologie by měla pomáhat přírodě - dělá ale pravý opak. Příklad z naší republiky: naši takzvaní ekologičtí aktivisté se staví proti stavbě jaderných elektráren. Je

to určitě velmi *záslužné*, avšak myslím si, že je to celé postavené na hlavu. Tím naši ekologové vlastně říkají, chceme uhelné elektrárny a přehrady. Někdo by oponoval tím, že existují i jiné zdroje energie. Bohužel - u občanů naší krásné země by se jistě se zlou potázal. Jistým lidem vadí menší hluk, který způsobují neškodné větrné elektrárny, nebo jim zase vadí, že solární panely jsou moc drahé a zabírají spoustu místa. Pro naši Zemi je to katastrofa. Lidé budou těžit a těžit a až nastane nouze o energii, lidstvo jistě dlouho nevydrží, pokud nezačne využívat alternativní zdroje včas. Nebo si myslíte, že uhlí a ropa zde budou napořád? Probudte se a konečně zjistíte, kde je skutečná **REALITA**. Ale nejde jen o zmenšující se zásoby, jde i o ničení naší přírody, stále a intenzivně. Uhelné elektrárny, doprava a jiný průmysl ničí přírodu takřka nenávratně a vodní elektrárny narušují ráz přírody a celý okolní ekosystém. Nyní každý mluví o tom, jak se vše má udělat, ale chybí skutky. Existují různá sdružení, avšak buď je nikdo neposlouchá nebo je jejich činnost téměř k pláči.

Osobně, po dokončení mých studií, se chci jako pracovník buď v ekonomické a nebo jiné sféře věnovat i ochraně přírody a potažmo i celé planety. Ano, kdo neví, že žijeme na planetě, která díky nám rychle chřadne, nechť se probudí. Na mušku si můžeme vzít například kamionovou dopravu. Kamiony nám vesele ničí silnice, podporují všeobecný smog a vůbec jsou neefektivní. Proč bychom nemohli využívat mnohem šetrnější železnice? Že je drahá a pomalá? Koukněte se do historie a uvidíte, že ne vždy tomu tak bylo. Vždyť pokud by byla opravdu využívána, tak jak má být, její služby a i stav by byly mnohem lepší. Železnice je sice také jistý zásah do přírody, avšak nemůže se vyrovnat výrobnám smogu, tedy dálnicím, které do přírody nezapadají vůbec. Zbytečné argumentace (které se nám i naši profesori ostudně snaží nacpat do hlavy) vedoucích pracovníků, že železnice je pomalá, jsou ostudné. Zejména na dlouhé vzdálenosti je železnice velmi efektivní a šetrná k přírodě. Opět si to ukážeme na příkladu: Daný podnik vyrobí 500 kusů židlí, které hodlá z Opavy převést do Pelhřimova do skladů místního supermarketu. Není nic jednoduššího, než zboží naložit do kamionu, pokud není podnik situován nedaleko železnice, a s ním odjet k nejbližší stanici, která je schopná přijmout náklad. Zde se náklad ani nemusí přeložit, neboť je moderní doba, a kamion zajede do vlaku, který má již v jiných svých částech mnoho jiných kamionů - s různou cestou. Vlak dojede dejme tomu 30 km od místa dodání, tedy Pelhřimova. Zde kamion jednoduše opustí vlak a pokračuje pouhých 30 km do Pelhřimova. Tím se velmi sníží spotřeba benzínu a ozónová díra nemá šanci. Bohužel tento způsob se v naší republice prakticky nevyužívá a nebo jen velmi málo (nemám přesné informace). Leč slyšel jsem o tomto způsobu a věřím, že je to správná volba. Chce to této příležitosti využít a nebát se nových způsobů přepravy. Řekněte, není to jednoduché? Pokud budou železnice a podniky spolupracovat, vše půjde. Když se chce, všechno jde.

Nyní z trochu jiného soudku. Svět ohrožuje terorismus. Jako nestranní se musíme podívat na obě strany. Terorista bojuje za své ideály a v některých případech i za svá práva. Již z tohoto důvodu nemůžeme odsoudit všechny teroristy. Na druhé straně je terorizovaný. Většinou je to stát nebo třeba národnostní menšina či většina (jako je to u Židů). Na obou stranách proto musíme hledat kompromisy. Teroristé by se neměli chovat jako teroristé, ale hledat způsoby, jak získat svoje, a přitom nikoho neohrožovat na životě, či dokonce zabíjet. Ale i státy a další oblasti, které jsou sužovány terorismem, by se měly zamyslet a podniknout vstřícné kroky, pokud je v dané oblasti terorismus

oprávněný - tím mu vlastně zabrání. Jsem zastáncem lidské dohody - jedině tak může společnost opravdu prosperovat. K terorismu jsou dohnáni někdy i zcela nevinní lidé, které k tomu osud nekompromisně dohnal. Například Čečensko. Nechci se zastávat teroristů, kteří v Beslanu udělali strašlivý atentát na místní školu. Avšak když by Rusko nechalo tento stát se osamostatnit, k ničemu takovému by nedošlo. Rusko by se nad sebou vůbec mělo zamyslet. Je to stále komunistická země, ať říká, kdo chce co chce - důkazy se nedají popřít. Je to další bod k našemu zamyšlení. Nedejme násilí šanci a budme tolerantní. Na druhou stranu se mi však líbí postoj USA k Iráku a zvláště postoj prezidenta Bushe. Je to nekompromisní postoj vůči krutovládě, která zde bývala a bohužel stále jsou lidé, kteří se snaží ji obnovit. Zde tento *terorismus* nemá opodstatnění a nesmí se mu ustupovat.

Tento kratší článek by měl dát představu všem lidem, kteří se jen trochu zajímají o blaho nás všech a není jim všechno jedno. Chtěl bych vám také popřát mnoho úspěchů při vašich aktivitách, které jednou ocení vaše děti a vnoučata. Do nového roku si dejme předsevzetí, která opravdu splníme, a která k něčemu opravdu budou. Mějte se pěkně a užijte si zbytek dne.

2005-01-25: "Úkoly lidstva pro 21. století"

Jelikož jsem nedávno psal slohovou práci na téma "Úkoly lidstva pro 21. století" a paní profesorce se velmi líbila, rozhodl jsem se, že si ji můžete nyní přečíst i vy...

Toto téma jsem si vybral, protože cítím k naší Zemi velkou úctu a její osud mi není lhostejný. Z tohoto důvodu je lidstvo povinno umírnit své požadavky a přiblížit se realitě. V dalším textu bych chtěl popsat hlavní úkoly, které je třeba splnit a to nejen v 21. století.

Člověk již dávno zjistil, že nemůže řešit jen místní problémy, ale že musí řešit i globální potíže na mezinárodní úrovni. Mezi ně patří jak přírodní katastrofy, mezinárodní konflikty v politice, tak i například terorismus. To jsou nejožehavější problémy, které lidstvu brání v lepším rozvoji. Úkol, zkoncovat s nimi provždy, je teď na nás všech. Jistě, přírodní katastrofy jistě nevymizí všechny, avšak ty, jenž způsobil člověk, zcela určitě - pokud budeme chtít.

Mnoho neblahých vlivů na počasí způsobil právě člověk a bylo by velmi nešetrné, kdyby se je nesnažil alespoň zastavit. Největší problém je se spalováním různých fosilních paliv, což vede nejen k jevu ozónové díry, ale též ke kyselým dešťům a globálnímu oteplování, díky němuž se roztává voda v ledovcích, což postupně zaviní záplavy rozsáhlých území na pobřeží všech kontinentů a ostrovů. Úkolem lidstva je proto co nejvíce omezit spotřebu fosilních paliv a najít alternativní zdroje ve kterých je budoucnost.

Dalším jevem, který by lidstvo mělo vyřešit, je globální terorismus. Nebudu zde rozsáhle mluvit například o leteckém neštěstí v Lockerbie nebo o "11. září" v USA. Tyto tragédie lidstvo konečně dává dohromady a uvědomuje si v tomto ohledu svou další úlohu -

lidstvo potřebuje globální mír, proto je nutno dívat se na obě strany znesvářených stran. Nechci nikterak obhajovat terorismus. Otázkou však je, co je terorismus a co je hledání svých lidských práv. Všichni mají právo na svůj rozvoj a nikdo by jim v tom neměl bránit, pokud jím neohrožují lidstvo.

Poslední úkol je rozvoj lidstva jak na úrovni duševní, tak i ve vědecké a technologické sféře. Lidstvo se nadále bude rozrůstat a v budoucnosti bude osidlovat další planety. V tomto vývoji nevidím nic špatného, pokud nebudeme nic ohrožovat a z toho plyne, že bychom měli být solidární ke všem vědcům a dalším pracovníkům, kteří se snaží opravdu něco dokázat a nemyslet při tom na své statky.

Tímto bych toto téma rád uzavřel a věřím, že lidstvo se nevzdá pod tíhou svých osobních konfliktů a bude z něho plnohodnotná společnost na úrovni. Možná jsem přílišný optimista, ale kdyby takoví lidé nebyli, skončili bychom kdesi na stromech... I v malém skutku je velký čin. Držme se toho.

2005-03-12: Uspěchaný svět

Možná se vám to nezdá, ale náš svět a společnost vůbec je stále rychlejší a rychlejší. Lidé neustále za něčím pospíchají a neví, co udělat dřív, chtějí více času a ani si nevzpomenou na odpočinek, který by jejich práci posléze jistě zkvalitnil.

Je to ale správně? Opravdu nám přílišný spěch pomůže ke kvalitnějšímu životu? Osobně si myslím, že ne. Vezměme si například to, že v České republice klesla nemocnost, zato jsou však lidé nemocní déle. Čím to asi bude? Mnoho lidí dnes chodí do práce, či kamkoliv jinam, i když jsou nemocní. Stačí obyčejná chřipka a angína a infekce se může pohodlně šířit. Místo toho, aby člověk zůstal raději doma, je nucen se přemáhat a jít do práce či např. do školy. Jenže jeho výkon klesá a klesá, takže se dá říci, že pokud by přece jen zůstal doma, po návratu do práce by jistě byl aktivnější a všechny své zameškané záležitosti by v klidu vyřešil. A pokud se člověk stále přemáhá a nehledí ani na své zdraví, stejně jednou bude muset zůstat doma a to bohužel déle, ne-li s většími následky. Jenže pak přichází stres a dotýčný je zahlcen svými resty, takže jeho využití je prakticky nulové.

Smutné je, že to stále nikomu nedochází a všichni jen tiše trpíme, k tomu se přidá v naší zemi tak neoblíbené zdravotnictví či školství a katastrofa je hotova. Musíme se vzpamatovat a dělat to, co je pro nás dobré a neničit si zdraví. Vždyť žijeme kvůli tomu, abychom si života užili a ne ho strávili celý horečnou aktivitou, která je spíše antiproduktivní a svádí ke stereotypu...

2005-03-12: Komunismus po druhé?!?

Nedávno jsem měl pozoruhodnou možnost vyslechnout si názor jednoho "aktivisty", který se "snažil" obnovit revoluci z počátku 90. let. Zprvu jsem si sice řekl, že je asi trochu mimo, avšak čím déle mluvil, tím více jsem měl potřebu napsat tento článek. Tento pán (bohužel nevím, jak se jmenuje) se nebál a veřejně vystoupil na

Staroměstském náměstí. Jeho projev z velkých reproduktorů se nesl nejen na Staroměstské náměstí, ale ještě hodně daleko a vše završil anglickým překladem...

V projevu byly zmíněny různé postřehy například na naši vládu (zcela pravdivé) a také zmínka o cenzuře. Už je to dlouho, co jsem přestal věřit na demokracii v této republice, avšak tento člověk mi dal znovu naději. Naději, že jednou skončí ČSSD se všemi jejími nekalostmi. Svůj politický názor se nebojím říci - vždyť žijeme v demokratické zemi. Nebo ne??? ČSSD se již očividně přiklání k politice komunistické strany (je to zcela očividné, kdo to nevidí, nemusí tento článek ani číst), jenže její politika je bohužel ještě horší než komunistická - nikdy nevíme, co na nás páni a dámy z vlády vymyslí. Naše současná politika je prostě nehorázný paskvil - věčné mocenské rozepře (nyní hlavně vnitřně v ČSSD a dalších vládních stranách), zvyšující se daně, hroutící se důchodový zákon, zanedbané školství, katastrofální zdravotnictví a mnoho dalšího...

Celý politický systém defacto slouží k zaplacení všech našich "politiků", kteří se snaží, aby dostali ze státního rozpočtu co možná nejvíce a na ostatní nekoukají. Vždyť je to hrozné! Občané platí daně přece proto, aby fungoval politický aparát a sociální jistoty (které komunisté tak hrubě zneužili). Osobně bych nechtěl, aby se naše republika ubírala levicovým směrem a směřovala k diktatuře jednoho velitele. Naše politika proto potřebuje hodně zrevitalizovat. ODS nám dává šanci a my bychom jí měli využít, za vlády této strany byly sociální jistoty v pořádku a nevím o nikom, kdo by si na tuto vládu v našem regionu stěžoval. Jistě, přišli nějakí pánové z ČSSD, kteří našli (v rámci politického boje o peníze) pár ošklivých detailů a ODS šla pomalu ke dnu. Takzvaní tuneláři však nepocházeli jen z této strany, ale také ze všech ostatních. Nikdy nebudou všichni občané jen ti dobří, vždy se najde někdo, komu například vadí základní práva a chtěl by to jinak.

Když už jsme se dostali k tunelování - nedávno nám jeden velký tunel vykopal pan premiér Gross (nechci zde nikoho obviňovat, ale pokud někdo neustále zamlčuje a mění své názory, pak je to pro mne pádný důkaz), který se ani nestyděl za své chování a co je ještě horší, ani nerezignoval - vždyť z podobných důvodů rezignovala celá ODS. Na tomto případě je vidět, kdo je zde slušný a ctí hodnoty a kdo je jen hamižný a pere se o každý peníz. Nechci se přihlašovat k žádné politické straně, ale ČSSD to rozhodně nebude. Je to můj názor a já se za něj nestydím. Je na čase, aby tato vláda zcela rezignovala a nastoupil zdravý rozum, který se nesnaží z každého "vyždímat" to málo, co má...

Vláda ČSSD již skončila. A tady je pro ni ještě jeden malý vzkaz:

My vás zde nechceme - chceme stabilní politiku a ne skrytý komunismus.

A zde je ještě pár konkrétních bodů, proč s touto politikou nesouhlasím (aby někdo neřekl):

- zkažené a neflexibilní školství
- zkorumpované a šatné zdravotnictví
- zvyšování daní (konec podnikatelů v Čechách)

- schodek v rozpočtu (stále se zvyšuje i po mnoha letech vlády ČSSD, to už se nedá omlouvat)
- cenzura (ČTK je ovládaná zbabělostí říci pravdu atd.)
- malá podpora dojíždějících studentů (a i jiných)
- stále větší politický aparát a byrokracie
- zastaralé názory (návrat ke komunismu)
- špatné zemědělství
- problémy s bytovou politikou
- skoro žádné investice do vědy a výzkumu
- pomalé přijímání klíčových zákonů
- opomíjení opozice (je velmi důležité, co si o našich počinech myslí jiné strany)
- odposlouchávání hovorů ve velkém
- velmi špatný stav policie
- nedodržování některých lidských práv (právo na majetek, svobodu atd.) /viz. Občanské judo atd...
- velmi pomalu fungující soudy
- neustálé změny vedoucí k nestabilitě
- vymlouvání se na předchozí vládu ODS
- nepořádek v sociálních dávkách a důchodech (nejvíce jsou šizeni studenti a rodiny s dětmi, avšak i ostatní)
- a mnoho dalšího (bohužel nemám čas vypisovat sem stovky položek...)

2005-04-01: Veletrh fiktivních firem

Nejprve si ujasněme, co to znamená *fiktivní firma*. Je to vlastně firma, která je jen "jako" a funguje v rámci obchodních akademií jako jeden z volitelných předmětů. V této firmě normálně "pracuje" několik studentů, na které dohlíží jejich profesor. Fiktivní firmy mají i svou banku do které skutečně zasílají různé doklady. Za vrchol jejich činnosti lze označit právě veletrh fiktivních firem. Sám v jedné takové *firmě* pracuji a proto bych vám chtěl přiblížit atmosféru celé akce.

Letošní veletrh se konal, jak je již zvykem, v Praze na Výstavišti v Holešovicích ve dnech 21. - 23. března a musím říci, že byl velmi vydařený. Již první den zde panovala čilá atmosféra. Hned zrána jsme začali připravovat náš stánek, přičemž jsme sice museli řešit pár problémů, ale úspěšně jsme je nakonec vyřešili. Ve 14 hodin byl pak slavnostně zahájen program a firmy se mezi sebou daly čile do obchodování (opět jen fiktivně). A jelikož byl veletrh mezinárodní, sám jsem navštívil okolo deseti zahraničních firem. Musím říci, že dekorace většiny stánků byly velmi zajímavé - tak například firmy Bon Voyage - zde byly nabízeny sice produkty pro nás jistě ne zcela příjemné - pohřby, rakve, věnce a jiné, ale jejich prezentace byla přímo dokonalá. Ve stánku měli dokonce pravou rakev a smuteční výzdobu. Nemohli jsme se tedy pak divit, že právě ona firma vyhrála soutěž o nejlepší stánek na veletrhu.

Druhý den byl již přístupný i veřejnosti a tak si jednotlivé firmy mohly zkusit styk se zákazníkem a prezentaci svých výrobků. Většina firem také měla svou vlastní prezentaci (většinou v PowerPointu) a občas proběhlo i nějaké zajímavé vystoupení (předvádění modelů apod.). Třetí den byl pak ve znamení vyhodnocování stánků a vyhlašování různých soutěží - o nejlepší prezentaci, stánek a konečně i webové stránky. I přestože naše firma nevyhrála ani jednu z nich, byli jsme s tímto projektem všichni velmi spokojeni a určitě nám přinesl mnoho zkušeností do našeho dalšího života.

Na tomto příkladu je vidět, že i v České republice se dají pořádat zajímavé projekty a že máme šanci se konečně dostat na světový standard. Nechci předbíhat, ale myslím si, že pokud se mladí lidé budou věnovat různým projektům (nejenom těm školním), máme šanci dát o sobě vědět i ve světě. Nutné je být hlavně aktivní a slova proměňovat ve skutky.

2005-05-07: 60. výročí konce 2. světové války

Už je to tady, v těchto dnech svět oslavuje konec 2. světové války. Je důležité si připomenout všechny hrůzy, které se nejen v této válce staly, neboť lidé rychle zapomínají a stačilo by málo, aby vypukl další válečný konflikt. Vezměme si jako příklad válku v Iráku. Vznikla kvůli nesolidárnosti a nesoudržnosti místních obyvatel. Z toho je vidět, že je nutné být tolerantní i k lidem, kteří zrovna nezastávají váš názor. Když jsme milí a tolerantní, vždy se daří lépe, než když jsme nabručení a hledáme sebemenší důvod k hádce. To je předzvěst špatných událostí, které mohou vést i válce. Zdá se, že je to výmysl, ale je to tak.

Někdy se ale stane, že jsou lidé utlačováni a je jim upírána možnost svobodně se vyjádřit - děje se tak pořád (např. komunismus, teror v Iráku, nacisté a podobné zvrácenosti). V tomto případě je pak důležité zdroj zla vymístit, avšak ne tak, že vznikne jiné zlo. Ano, rčení, že *zlo plodí zlo*, je zcela pravdivé. Můžeme se právě podívat na konec druhé světové války. Místo, aby se svět poučil, vznikl komunistický režim, který se snažil obrátit vše naruby a také se mu to dařilo (bohužel ještě dnes někde také). Lidé by se měli spíše usmířit a směřovat ke všeobecnému blahu, než si vyčítat minulost. Křivdy probíhaly vždy a tak nemůžeme jednoznačně říci, kdo začal. Vždyť každý zvrácený režim pramenil právě z toho, že se snažil reagovat na jiný zvrácený režim nebo dobu.

Každý má pravdu, ale je důležité, jak ji prosazuje. A vnucování názorů určitě ještě nikomu nepomohlo, ba právě to je kámen úrazu, který plodí nesváry. Čemu se osobně moc divím je to, proč bývalé SSSR nenechalo možnost Američanům osvobodit naši Prahu, když v ní prakticky už byli (viz. průzkumná četa). SSSR asi chtělo ukázat, jak je dobré a zneužilo k tomu právě dobré Američany, kteří nám OPRAVDU chtěli pomoci.

Právě při oslavách konce 2. světové války by si lidé měli uvědomit křehkost míru na zemi. Měli by ho chránit jako narozené dítě a pečovat o něj. Z toho všeho plyne, že jediná rozumná volba je všeobecná demokracie, kdy může svobodně promluvit každý. Je pravda, že i tento systém má své slabé stránky, pokud se k moci dostane někdo, kdo neumí vládnout a dělá chaos, ale nikdy tyto problémy nejsou (až na výjimky) tak tragické jako v ostatních systémech.

Mnoho lidí si myslí, že demokracie je k ničemu. Že je to politika pro slabé. Ano, mluvím ze zkušenosti (člověk se musí podívat do jádra problému). Právě tento názor zastávají lidé se špatným vkusem pro politiku a nebo ti, co demokracii zaměňují za cosi jiného, co s demokracií nemá nic společného. Demokracie je svobodná a spravedlivá vláda lidu, která se snaží všem bez rozdílu pomoci, ne to, co posledních 7 let praktikuje naše vláda. Jistě jsou také tací lidé, co demokracii zaměňují za anarchismus, avšak to je naprostý nesmysl, neboť je to pravý opak - je to vláda "nikoho". Každý si mluví co chce a nedodržuje zákony a základy etiky. Vždyť je to holý nesmysl. Když si to takto vezmeme, tak většina anarchistů chce vlastně pořádek, ale současný režim se jim nelíbí a tak chtějí něco jiného. Bohužel anarchismus, jak volají, to není, je to skutečná demokracie, která nám chybí...

2005-05-11: Hvězdné války opět útočí na plátna kin

Již za pár dní budeme svědky velké premiéry posledního dílu ze série Hvězdných válek (Star Wars) - Epizoda III: Pomsta Sithů. 19. 5. 2005 se uzavře dlouhá série těchto filmů George Lucase, na kterou může být právem hrdý.

Jistě si říkáte, vždyť jsme už viděli poslední díl, tedy Epizodu VI, tak proč se koukat na 3. epizodu? Důvod je zcela jasný - vy nechcete vědět, jak to vlastně celé bylo? Co vedlo k vzestupu impéria? V Epizodě III se ukáže, jak Anakin Skywalker přešel na temnou stranu, film nebude ani ochuzen o nádherné efekty, kterými budou oplývat scény například ve velké bitvě hvězdných lodí hned na začátku filmu. Nechali byste si uniknout ty hvězdné souboje hlavních hrdinů? Já tedy ne.

I když se jedná vůbec o nejsmutnější a nejtragičtější díl z této série kultovních filmů, už se na něj chystám. Takže pokud jste už viděli alespoň některé díly, vřele doporučuji navštívit nejbližší kino, kde budou tuto lahůdku dávat. A abyste nezůstali ochuzeni o Epizodu II, dívejte se v sobotu 21. 5. na TV Nova :-).

(pozn. autora: je vcelku logické, že jste to už propásli ☺, jinak moc pěkné filmečky)

2005-07-06: A zase ta doprava...

A je to tady, v Praze se po několika letech dramaticky zvýšilo jízdné. Nejsem jeho zastáncem, ale ani ho nemohu zamítnout úplně. Pokud uvažujeme jako ekonomové, dojdeme k důvodu, proč se jízdné tak zdražilo - je to díky celkově se zvyšujícím nákladům na provozování veřejné dopravy. I autobusy jezdí na benzín, řidiči chtějí vyšší platy apod. Na druhou stranu je mi ale líto, že ke zdražení došlo až nyní a o tolik. Zdravý rozum přece napovídá, že ke zdražení mohlo docházet postupně, což by bylo ekonomicky mnohem přijatelnější. Alespoň ceny dlouhodobých jízdenek nestoupily tak dramaticky, ale jak jsem zjistil, mnoho lidí jezdilo na klasické jízdenky a nyní se rozhodují, zda nebudou jezdit raději osobními vozidly.

To je právě problém. Osobní doprava, a to nejen v Praze, nám už začíná přerůstat přes hlavu. Je sice pohodlné usednout do auta a jet klidně i sám do práce. Nebylo by ale lepší využít mnohem ekologičtější dopravy, například vlaky a nebo i autobusy či tramvaje? Já myslím, že ano! Je možné, že jediný autobus vyprodukuje více zplodin než auto, ale vezměme v potaz, kolik uveze pasažérů. Výsledkem je tedy mnohem nižší zátěž pro naši přírodu.

Nedávno jsem byl v Německu a viděl, jak lidé pochopili, že přírodu máme jen jednu, a aspoň někteří využívají ekologické zdroje energie. Na jednom statku jsem našel kolektory na elektřinu (které dokonce i té rodině vydělávaly), pak zařízení na sluneční ohřev vody a konečně ekologickou (leč drahou) čističku odpadních vod. Nemohli bychom být i my takoví? V naší zemi vládou staré zažitě předsudky, které jen velmi těžko vymažeme z paměti, avšak měli bychom se o to alespoň snažit.

Avšak jak souvisí tyto zdroje s dopravou? Je to totiž jedna z možností, jak bude doprava vypadat v budoucích letech. Ještě pár desetiletí (bohužel) budou zřejmě převažovat klasická osobní auta a kamiony spalující fosilní paliva. Jenže fosilní paliva (díkybohu a je to dobře pro zachování přírody) brzy dojdou a lidstvo bude nuceno uchýlit se k alternativním zdrojům. Nic si nenamlouvejme. Už nyní existují (např. ve Švýcarsku) tzv. elektrostanice pro speciální osobní vozidla, které z velké části využívají elektrickou energii. Tato energie by v budoucnu mohla být získávána z obrovských slunečních elektráren rozestých po celém světě. Avšak nebyly by to klasické solární panely zabírající mnoho místa na zemi (což by jí zcela jistě neprospělo), ale jednoduše by se nainstalovali na střechy všech domů, což by zajistilo dostatečnou plochu pro výrobu elektřiny. Ani aspekt, že tyto panely jsou velmi drahé, by neobstál, protože v této fázi budou panely vyráběny sériově, což zajistí dostupnost i obyčejným lidem. Vezměme si například osobní auta nebo počítače - ze začátku si je nemohl dovolit skoro nikdo a dnes... Jsou jich milióny.

Ještě bych se ale rád vrátil k dopravě. Mimo osobní dopravy u nás (ale ostatně i skoro na celém světě) převládá kamionová doprava. Zdá se mi škoda, že kamiony, které naši zemí jen projíždí, se klidně prohánějí po našich pracně vystavěných dálnicích a dělají do nich nechutné koleje. Ano, po kolejích by měly jezdit, avšak po těch skutečných,

železných. Myslím, že o tomto problému jsem již psal, ale opakování je matka moudrosti.

2005-07-24: Teroristé a jejich skutky

Nemohl bych nereagovat na nedávné teroristické útoky v Anglii a Egyptě. Touto cestou bych jednoznačně chtěl vyjádřit upřímnou soustrast všem pozůstalým a vyjádřit naději, že se podobné ohavné útoky již nebudou opakovat. Zároveň tyto útoky i veřejně odsuzuji a distancuji se od jakéhokoliv odírání naší svobody.

Dříve jsem věřil, že teroristé jsou i lidé, kteří z velké části jen chtějí zachovat své tradice a svobody. Na současných, ale i předešlých útocích na bezbranné a nevinné lidi, vidím, že teroristé jsou, alespoň z velké většiny, ještě horší, než ti, proti kterým bojují. Svou pověst si budují na všeobecném strachu a panice, která po jejich činech nastane.

Tyto masové vraždy nemají v civilizovaném světě žádné místo. V historii ani Evropané ani další obyvatelé světa nebyli zrovna nejmírumilovnější, avšak koncem minulého století se dokázali víceméně konečně poučit a tak už nemusíme být svědky křížových výprav, holocaustů, vykonstruovaných procesů a dalších neetických ohavností. Jsou černé výjimky, avšak do těch lze právě přičíst i tento nesmyslný terorismus, který mnohdy ani nemá své opodstatnění.

S tímto ale vyvstává i další problém - nemůžeme všechny příslušníky, odkud přichází většina atentátníků, považovat za živly hodné zatracení. Je to dílo hamižných darebáků lačnicích po moci, kteří klamou své "figurky" věčným blahem v nebi a jinými nesmysly. Tito lidé pak konají hrůzné vraždy a ani mnohdy nevidí tu strašnou bolest, kterou způsobí. Kdo má právo vyhlašovat svatou válku (tzv. Džihád)? Nikdo, je to jednoduše popírání současné civilizace (ač má mnoho svých neduh) a práv na svobodu. A přeci nejsou teroristé současným "vynálezem". Faktem totiž je, že teroristé existovali již od vzniku lidského společenství, byť ne právě v jejich současné době. Zprvu to byli většinou hamižní vůdci kmenů, kteří neváhali potlačit sebemenší náznak projevení jiného názoru třeba i vraždou. V dalších fázích vývoje to byli i fanatici zaslepení falešnou vírou a další jedinci, kterých bych tu mohl jmenovat stovky.

Ano, právě víra, která má ohromnou sílu léčit nevléčitelné, může zradit. Následky pak vidíme všude. Tímto nechci říci, že víra je něco špatného, čemu bychom se měli vyhýbat. Já věřím v něco nadlidského, leč bohužel za křesťany a ani za jiné náboženství, snad jen kromě mírumilvných lidských indických, se postavit nemohu. Je to právě proto, že příslušníci těchto náboženství se snadno nechali a nechávají strhnout něčím falešným a víra byla právě branou k onomu přechodu "k temné straně".

Terorismus je však i vykořisťování druhých, proti kterému někdy bojují "jiní teroristé" a pak se dostáváme do hrozného začarovaného kola a nikdo nechce ustoupit. Ať kvůli černému svědomí, nebo kvůli rozmarné píše. Kdo má pak pravdu? Nebál bych se říci, že nikdo. Jen v křehké rovnováze rozumu, skutečné (tedy nepoznané) pravdy, lásky a

solidarity je pravda a za to bychom měli bojovat. Ale jen v našich myslích. Násilím nelze problém vyřešit, jen někdy oddálíme jeho následky, avšak za cenu utrpení jiných lidí.

Přeci jen by však lidé měli věřit v něco dobrého a nenechat se svést porušit právě jejich víru. Vždyť třeba křesťanské Desatero je tak krásné, ale ruku na srdce - který křesťan se jím plně řídí??? Téměř nikdo. Jsou mnozí, kteří by to zcela jistě popřeli, avšak jen velmi málo je těch, jež by opravdu mluvili pravdu. Z toho plyne ponaučení, že dobrý člověk může být jakéhokoliv vyznání a nezáleží na tom, jestli věří v Boha, Budhu a nebo třeba Alláha. Vždyť podstata je stejná. Každý, kdo chce, si dokáže najít dobré jádro věci, kterému věří a to je podstata budoucnosti lidstva. Proč hledat rozdíly, když máme tolik společného?

2005-08-16: Praha trochu jinak

Nedávno jsem dostal nápad podívat se na kánoe do Prahy. A nelitoval jsem - měl jsem totiž možnost poznat toto město i z jiného pohledu, než ho zná většina lidí. S tátou jsme projeli celou Vltavu v Praze už od Radotína až po Podbabu u Trojské zoologické zahrady. Cestou jsem pochopil, že naše hlavní město není jen nepřístupné znečištěné město, ale že má i zajímavou přírodu ve které je Vltava velkou dominantou.

Tato krásná řeka bývá Pražany často opomíjena a nejméně její krásu ocení turisté z cizích zemí. Avšak stačí nahlédnout trochu do historie. Před desítkami let byla situace na Vltavě (a to nejen v Praze) zcela jiná. Naší řeku brázdily nádherné parníky i daleko za Prahou, avšak nyní se soustředily jen do komercializované střední části Vltavy blízko Hradu. Na řece se proháněly rychlé kánoe a další plavidla. Ani nevíte jak jízda po řece uklidní duši a vzpruží vaše tělo. Je to velmi zdravý sport, který může provozovat téměř každý. I moje babička, která měla rakovinu a již se velmi těžko pohybovala, vyzkoušela kánoe a věřím, že to její život jen prodloužilo. A mimo jiné si člověk užije spoustu zábavy a třeba i romantiky, která dnešnímu světu tak chybí.

Dokonce mě překvapila i větší čistota vody, než jsem očekával, a ochota lidí okolo řeky pomoci při nesnázích. Při plavbě Prahou mohou totiž nastat problémy, jež zkušeného vodáka ale neodradí. U většiny jezů jsme totiž nenašli pořádný průplav nebo cestu, po které bychom kánoe mohli přenést. My jsme tento menší nedostatek většinou vyřešili proplavením plavební komorou, avšak toto řešení není dostupné pro začátečníky a méně zručné lidi. Pokud se tento nešvar podaří vyřešit, budou moci kánoe volně prolouvat Prahou a lidé na nich se budou moci kochat okolím řeky, které jistě překvapí.

Proč by se nemohla obnovit pověst velkých koupališť, různých vodních závodů a jiných aktivit v Praze? Jedním z problémů je samozřejmě i znečištění řeky, kterému jde však jednoduše zabránit. Za prvé jsou to investice do čističek odpadních vod a omezení osobní dopravy v automobilech. Vždyť i parník je plnohodnotný a rychlý dopravní prostředek. Proč věčně spíchat? Naše společnost potřebuje nádech klidu. My všichni potřebujeme chvíli klidu. K čemu by pak byl život věčného stresu, honění a pachtění po majetku? Život nemůžeme jen rychle žít a pak odejít na věčné časy. Je nutné si také užít zábavu, ale normální zábavu a ne třeba chodit do různých klubů, na diskotéky, které ničí

náš sluch, ničit své tělo při fotbalu (časté zranění, zlomeniny atd.), nebo se opíjet v hospodách. Jedním z dobrých druhů zábavy je i třeba právě jízda na kánoí nebo zábava na koupališti při různých hrách.

Doufám, že jsem ve vás tímto článkem probudil touhu alespoň se podívat na tuto překrásnou řeku a nebo se rovnou vypravit s kánoí přímo do Prahy. Ale nejen v Praze je Vltava krásná. Po celé její délce můžete nalézt krásné kouty přírody, které jistě stojí za zhlédnutí...